

Lovforslag nr. L 162. Fremsat den 14. januar 1987 af indenrigsministeren (Enggaard)

Forslag

til

Lov om sikring af røgfri miljøer og mærkning af tobaksvarer m.v.

Kapitel 1

Sikring af røgfri miljøer

§ 1. I Folketinget, domstolene og i den offentlige forvaltning er tobaksrygning ikke tilladt i lokaler, som udgør arbejdsstedet for mere end én ansat, samt i fælles opholdslokaler og lignende for de ansatte.

Stk. 2. Tobaksrygning er dog tilladt i de lokaler, der er nævnt i stk. 1, såfremt de ansatte, der har arbejdssted i sådanne lokaler, erklærer sig indforstået hermed, eller såfremt det gennem effektive foranstaltninger sikres, at ingen af de ansatte generes af tobaksrygningen.

§ 2. Tobaksrygning er ikke tilladt under møder i Folketinget, domstolene og i den offentlige forvaltning, herunder møder i offentlige råd, nævn og kommissioner, medmindre samtlige mødedeltagere er enige om at tillade tobaksrygning.

§ 3. I Folketinget, domstolene og i den offentlige forvaltning er tobaksrygning ikke tilladt i lokaler, hvortil der er adgang for offentligheden. Det samme gælder ventelokaler hos personer, der i henhold til autorisation driver selvstændig praksis inden for sundhedssektoren.

Stk. 2. Tobaksrygning er dog tilladt i særskilte lokaler, der er indrettet for rygere.

§ 4. Tobaksrygning er ikke tilladt på hospitaler, dag- og døgninstitutioner og uddannelsesinstitutioner.

Stk. 2. Tobaksrygning er dog tilladt i særskilte lokaler, der er indrettet for rygere. Patienter på hospitaler m.v., som ikke har mulighed for at benytte særskilte lokaler for rygere, kan få tilladelse til tobaksrygning i øvrige lokaler, såfremt der samtidig træffes foranstaltninger, der kan sikre andre patienter mod ulemper ved tobaksrygningen.

§ 5. Tobaksrygning er ikke tilladt i offentlige transportmidler i fast rutefart inden for landets grænser.

Stk. 2. Tobaksrygning er dog tilladt i offentlige transportmidler, såfremt der er truffet foranstaltninger, der sikrer, at ingen mod sin vilje generes af tobaksrygningen.

§ 6. De myndigheder, under hvis område de pågældende lokaler og transportmidler hører, er ansvarlige for overholdelsen af reglerne i §§ 1-5.

Stk. 2. Det påhviler de myndigheder, der er nævnt i stk. 1, at oplyse om reglerne om tobaksrygning i de pågældende lokaler og transportmidler gennem skiltning og lignende.

Kapitel 2

Mærkning m.v. af tobaksvarer

§ 7. Alle tobaksprodukter, der markedsføres i Danmark, skal forsynes med en advarsel, der gør opmærksom på, at tobaksrygning er sundhedsskadelig.

§ 8. I advarselsteksten på cigaretpakninger skal der være en angivelse af de væsentligste af de sundhedsskadelige stoffer, produktet indeholder, samt i hvilke mængder de er indeholdt i produktet.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan fastsætte regler for mærkning af andre tobaksprodukter.

§ 9. I alle former for reklamevirksomhed skal indgå den samme advarsel som på selve tobaksprodukterne.

§ 10. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om advarsler på tobaksprodukter.

§ 11. Den, der overtræder §§ 7, 8 og 9, straffes med bøde.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør

af § 8, stk. 2 og § 10, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 3. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber og andelselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Kapitel 3

Ikrafttrædelse

§ 12. Indenrigsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttrædelse. Ministeren kan herunder bestemme, at kapitel 1 og kapitel 2 træder i kraft på forskellige tidspunkter.

§ 13. Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne, men kan ved Kgl. anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund

Lovforslaget fremsættes som følge af folketingsbeslutning af 28. maj 1986 om sikring af røgfri miljøer.

Folketingsbeslutningen har følgende ordlyd:

»Idet Folketinget anser det for en ret for det enkelte menneske at kunne indånde røgfri luft, opfordrer Folketinget regeringen til at tage initiativer til sikring af røgfri miljøer.

Sådanne initiativer bør omfatte:

1. Forslag til lov, der værner mod passiv rygning
 - på offentlige arbejdspladser og under mødevirk-somhed i tilknytning hertil,
 - på hospitaler, døgn- og daginstitutioner, skoler og uddannelsesinstitutioner,
 - under møder i folkevalgte råd, nævn og kom-missioner,
 - i offentlige transportmidler og venterum i til-knytning hertil og
 - i venteværelser inden for den primære sund-hedssektor.

2. Et initiativ over for arbejdsmarkedets parter med henblik på at gennemføre retningslinier for rygning på det private arbejdsmarked.

3. Forslag til lov om markedsføring af tobaks-varer, som indeholder

- 1) krav om deklaration på hver pakning om det totale indhold af skadelige stoffer og
- 2) krav om, at tobaksreklamer skal indeholde op-lysning om de skadelige virkninger af såvel aktiv som passiv rygning.

4. Etablering af et uafhængigt tobaksskaderåd, hvis første formål er at oplyse om tobakkens ska-devirkninger på aktive og passive rygere.«

Beslutningsforslaget blev fremsat den 13. februa-r 1986, (B 116, Blad nr. 542). Første behandling er gengivet i Folketingstidende sp. 9384 ff. Sidste behandling er gengivet sp. 11996 ff.

Lovforslaget indeholder i kapitel 1 regler om sikring af røgfri miljøer og i kapitel 2 regler om markedsføring af tobaksvarer.

Lovforslaget omfatter ikke spørgsmålet om op-rettelse af et tobaksskaderåd. De opgaver, som efter folketingsbeslutningen skal varetages af et tobaksskaderåd, er omhandlet af det forslag til lov om et forebyggelsesråd, som forelægges for Folke-tinget i denne folketingsssamling.

Spørgsmålet om et initiativ over for arbejdsmar-kedets parter med henblik på at gennemføre ret-ningslinier for rygning på det private arbejdsmar-ked har Indenrigsministeriet drøftet med Arbejds-ministeriet. Indenrigsministeriet har over for Ar-bejdsministeriet givet udtryk for, at det er Inden-rigsministeriets opfattelse, at passiv rygning er et alvorligt arbejdsmiljøproblem, som arbejdsmarke-dets parter, der har løst en række sundhedsproble-mer på arbejdsmiljøområdet, bør kunne løse i enighed. Arbejdsministeriet har på denne bag-grund forelagt folketingsbeslutningen for arbejds-miljørådet samt anmodet om en udtalelse om, hvil-ke muligheder der eventuelt kan opstilles for en medvirken fra arbejdsmarkedets organisationers side til at udarbejde de af Folketinget ønskede retningslinier for rygning på arbejdspladser på det private arbejdsmarked.

2. Regler om tobaksrygning i de øvrige nordiske lande

I Norge oprettedes i 1971 »Statens Tobaksska-deråd«. I 1973 blev »Tobaksloven« (Lov nr. 14 af 9. marts 1973) vedtaget, og den trådte i kraft den 1. juli 1975. Den norske tobakslov indeholder et forbud mod tobaksreklame, et påbud om mærk-ning af cigaretpakker, tobakspakker og cigaretpa-pirpakker om rygningens sundhedsskadelige virk-ninger, og et forbud mod salg af tobaksvarer til personer under 16 år. Forskrifterne om mærkning er revideret i 1973 og indeholder herefter også en bestemmelse om deklaration af tobaksvarernes indhold.

I Sverige vedtog Rigsdagen den 11. december 1975 en særskilt lov om advarselstekster og ind-

holdsdeklaration på tobaksvarer (Lag om varnings- og inhållsdeklaration på tobaksvaror), der trådte i kraft den 1. januar 1977. Den 30. november 1978 blev der vedtaget en markedsføringslov (Lag med vissa bestämmelser om marknadsföring af tobaksvarer), som trådte i kraft 1. juli 1979. Denne lov medførte bl.a., at advarsels- og indholdsdeklarationerne blev obligatoriske i tobaksannoncer.

I Sverige er der ikke vedtaget lovgivning om offentlige eller private lokaler. Der har været fremsat forslag herom, som ikke blev vedtaget.

I *Finland* vedtog man i 1976 en tobakslov, der trådte i kraft i 1977. Den finske lov forbyder alle reklamer for tobaksvarer. Loven indeholder bestemmelser, der giver den finske regering adgang til at fastsætte grænser for tjære, nikotin og kulilte i tobaksprodukter. Tobaksprodukterne forsynes endvidere med en klassifikation som »skadelig« eller »meget skadelig«, alt efter tjæreindholdet.

Det er forbudt at ryge i alle offentlige bygninger og i alle offentlige transportmidler. I nogle tilfælde er tobaksrygning dog tilladt, såfremt der er oprettet særlige faciliteter for rygere. Endvidere er salg af tobak til personer under 16 år forbudt, og tobaksautomater må kun findes, hvis de er under opsyn. Overtrædelse af rygeforbud er i den finske lov sanktioneret med bødestraf.

Endelig indeholder den finske lov en bestemmelse om, at en særlig afgift på mindst 0,5 pct. af skatterne på tobak skal anvendes til støtte for en sundhedsorienteret tobakspolitik. Disse penge, 8,1 mill. fin.mark i 1985 (ca. 12,5 mill. kr.), bliver anvendt til forskning, evaluering og sundhedspædagogiske projekter/oplysningskampagner.

Den finske lovgivning indeholder ikke bestemmelser om rygereguleringer på private eller offentlige arbejdspladser. De finske sundhedsmyndigheder har derimod udsendt henstillinger til alle arbejdspladser med en anbefaling om at indføre frivillige rygerestriktioner.

I *Island* blev den første lovgivning om tobak vedtaget i 1971. Denne lov forbød reklamer for tobaksrygning. Loven blev revideret og strammet i 1977.

En ny tobakslov blev vedtaget i 1984 og trådte i kraft 1. januar 1985. Loven indeholder et totalt forbud mod reklamer og forbud mod salg til unge under 16 år. Endvidere er der i loven indeholdt bestemmelser, der sikrer advarselstekster på tobaksprodukter og forbud mod tobaksrygning i lokaler, hvortil offentligheden har adgang, samt i visse offentlige institutioner (rygning er dog tilladt på restauranter og lign., men der skal altid være særlige borde for ikke-rygere). Overtrædelse af

forbud mod tobaksrygning er i den islandske lov sanktioneret med bødestraf.

Endelig indeholder loven bestemmelser om, at der skal iværksættes oplysningsprogrammer i skolen om tobaksrygnings sundhedsskadelige konsekvenser samt ydes støtte til personer, der ønsker at stoppe med at ryge.

I lighed med den finske lov indeholder den islandske også bestemmelser om finansieringen af aktiviteterne på tobaksområdet. Staten er forpligtet til at yde 2 pct. af brutto-tobakssalget til dette arbejde.

3. Regler om tobaksrygning i Danmark

Der har ikke i Danmark tidligere været gennemført generel lovgivning om tobaksrygning. I levnedsmiddellovgivningen findes der bestemmelser af hygiejnisk karakter om tobaksrygning, og i arbejdsmiljølovgivningen findes der bestemmelser om, at der ikke må ryges, når der f.eks. arbejdes med eksplosionsfarligt materiale.

I Danmark har tobaksområdet hidtil været reguleret ved hjælp af henstillinger, frivillige aftaler og oplysningskampagner. Således udsendte Sundhedsstyrelsen i 1979 og i 1980 henstillinger om regler for tobaksrygning til alle landets sygehuse. Disse henstillinger har haft som formål at gøre indlæggelsen mindre generende for ikke-rygende patienter og omfatter regler om en kraftig begrænsning af tobaksrygning på sygestuer, hvor der er indlagt ikke-rygende patienter. Desuden indeholder henstillingerne opfordring om, at der indrettes særlige opholdsrum for rygere og ikke-rygere, og at tobaksrygning som hovedregel forbydes i venteværelser og lign. I forbindelse med behandlingen af beslutningsforslaget undersøgte Indenrigsministeriet i foråret 1986 rygeforholdene på landets sygehuse. Undersøgelsen viste, at langt de fleste som et minimum har efterlevet Sundhedsstyrelsens henstillinger, og at de fleste sygehuse er gået videre end disse.

Tobaksindustrien fastsatte i 1979 efter drøftelse med Indenrigsministeriet regler om markedsføring af tobaksprodukter. Disse regler trådte i stedet for tilsvarende regler fra 1972 om reklamering for tobaksvarer.

Reglerne fra 1980 fastsætter en række begrænsninger vedrørende reklamemedier, annoncestørrelse etc. Endvidere er der fastsat regler for indholdet af reklamer m.v. for tobaksvarer. Det er fastsat, at markedsføring i intet tilfælde må

a. Anvende gengivelse af børn og unge, dvs. personer der giver indtryk af at være under 30 år.

- b. Anvende eller gengive personer, virkelige eller fiktive, der gennem deres præstationer eller erhverv inden for f.eks. underholdningsbranchen, den musiske eller bildende kunst, det politiske liv, sport, idræt, ungdomsledelse og lign. fremstår som idoler for ungdommen.
- c. Anvende eller gengive personer, der er eller fremtræder som læger, tandlæger, sygeplejersker, jordemødre eller som tilhørende andre personalekategorier inden for sygehus- eller sundhedsvæsenet.
- d. Anvende eller gengive personer, der fremtræder som navngivne.
- e. Fremtræde som særligt henvendt til de unge aldersgrupper eller på anden måde tilsigte fortrinsvis at tiltrække opmærksomheden hos disse aldersgrupper.
- f. Illustrere eller omtale nogen forbindelse mellem cigaretrykning og succes i sport og må ikke vise deltagere i eller tilskuere til aktiv sportudøvelse.
- g. Illustrere eller omtale, at rygning er sundt eller uden risiko.
- h. I sprog eller billedvalg virke påtrængende eller provokerende.«

I marts 1986 indgik indenrigsministeren en aftale med Tobaksindustrien om nedsættelse af tjæreindholdet i cigaretter og om advarselstekster på cigaretpakninger og i annoncer for cigaretter.

Ifølge aftalen skal Tobaksindustrien inden 1. september 1986 nedsætte tjæreindholdet i cigaretter med et højt tjæreindhold (mere end 20 mg pr. cigaret) med 10 pct., og inden for en to-årig periode skal tjæreindholdet i sådanne cigaretter yderligere reduceres med 10 pct.

Det er ligeledes aftalt, at Tobaksindustrien fra den 1. september 1986 skal forsyne samtlige tobaksannoncer med følgende tekst:

»Kondensat (tjære) ca. x mg

Nikotin ca. y mg

Styrke: Mild/Middel/Kraftig

Advarsel: Sundhedsstyrelsen påpeger, at tobaksrygning er sundhedsskadelig.«

Gruppen af cigaretter med styrkeangivelsen Kraftig, er dem, der indeholder mere end 20 mg, Middel 16–20 mg og Mild under 16 mg kondensat (tjære) pr. cigaret.

Advarselsteksten og indholdsdeklarationen skal mindst udgøre 15 pct. af annoncens samlede areal og skal i øvrigt fremstå klart og tydeligt.

Endelig er det aftalt, at der fra den 1. september 1986 skal være en advarselstekst på samtlige ciga-

retpakninger med et indhold, der er identisk med den tekst, der skal findes på cigaretreklamer.

Herudover har der i Danmark været gennemført kampagner til oplysning om tobakkens sundhedsskadelige virkninger. Således gennemførte Indenrigsministeriet i samarbejde med Forebyggelsesrådet, Hjerteforeningen, Kræftens Bekæmpelse og Komiteen for Sundhedsoplysning i efteråret 1985 en kampagne om passiv rygning under mottoet: »Rygning er en privat sag – vis hensyn«. Endelig har en række private organisationer udført oplysningskampagner, bl.a. Kræftens Bekæmpelse og Hjerteforeningen.

På Færøerne vedtog man i 1984 en lagtingslov om foranstaltninger med henblik på nedsættelse af tobaksforbruget. Loven indeholder et totalt reklameforbud samt et forbud mod at sælge tobak til unge under 15 år. Loven indeholder desuden regler om advarselstekster og indholdsdeklarationer på alle tobaksvarer samt regler om maksimumsgrenser for visse stoffers andel i tobaksprodukterne. Endelig medførte loven nedsættelse af et rådgivende tobaksråd.

4. Udtalelser over lovforslaget

Lovforslaget har været til høring i samtlige ministerier, Forebyggelsesrådet, Kræftens Bekæmpelse, Hjerteforeningen, Cancerregisteret, Sundhedsstyrelsen, Tobaksindustrien, Kommunernes Landsforening, Amdradsforeningen i Danmark, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, LO, Dansk Arbejdsgiverforening, FTF, Akademikernes Centralorganisation, Foreningen »Ny Rygekultur«, Foreningen »Røgfrit Miljø«, Dansk Astma-Allergi forbund, Den almindelige danske Lægeforening, Dansk Tandlægeforening, DSB, Forbrugerombudsmanden, Danske Fysioterapeuter, Fodterapeutforeningen, Forbrugerrådet og Hovedstadsrådet.

De indkommende høringsvar viser en række forskellige opfattelser.

Det er en fremherskende opfattelse fra kommunernes side (KL, Amdradsforeningen og Frederiksberg Kommune), at der ikke er behov for ved lov at fastsætte regler om rygning på offentlige arbejdspladser og offentlige lokaler m.v.. Det er endvidere tilkendegivet fra arbejdstagerside (LO), at spørgsmålet om rygning på såvel private som offentlige arbejdspladser hører hjemme i virksomhedernes samarbejdsorganer.

Heroverfor har flere af de hørte private foreninger tilkendegivet, at der bør ske en stramning af restriktionerne i lovforslaget. Det er således anført, at overtrædelse af rygeforbud bør sanktioneres med bødestraf, at loven bør omfatte det private

arbejdsmarked, og at der bør gennemføres helt eller delvist forbud mod reklamering for tobaksprodukter.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

For staten samt kommuner og amtskommuner vil lovforslaget indebære mindre udgifter til skiltning m.v. om reglerne om tobaksrygning, jf. lovforslagets § 6. Det er ikke muligt at skønne over størrelsen af disse udgifter.

Herudover vil der kunne opstå udgifter, i det omfang vedkommende myndigheder med henblik på at tillade tobaksrygning i lokaler, der er omfattet af lovforslaget, beslutter at gennemføre foranstaltninger, der sikrer mod ulemperne fra tobaksrygning.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Kapitel 1 omhandler sikring af røgfri miljøer.

Udgangspunktet ved udformningen af kapitlet har været, at folketingsbeslutningen alene tager sigte på at skabe værn mod den påtvungne passive rygning. Efter lovforslaget vil tobaksrygning derfor fortsat være tilladt, i det omfang det sikres, at dette kan ske uden gener for ikke-rygere.

Loven omfatter hele den offentlige forvaltning. Loven gælder også for domstole og for Folketinget samt myndigheder, der er knyttet hertil, samt for venteværelser hos autoriserede sundhedspersoner som f.eks. praktiserende læger og tandlæger. Loven gælder ikke for internationale organisationer og udenlandske myndigheder.

Ved bestemmelse af, om en myndighed eller institution er omfattet af loven, tages endvidere udgangspunkt i den afgrænsning af den offentlige forvaltning, som følger af lov om offentlighed i forvaltningen.

Det betyder, at der ved bestemmelse af, om en arbejdsplads kan henregnes til den offentlige forvaltning, lægges vægt på den organisatoriske placering, og kun i tvivlstilfælde hvilke funktioner der udføres.

Koncessionerede selskaber og selskaber, hvori det offentlige er aktionær eller interessent, er ikke omfattet af lovforslagets §§ 1-4.

Anvendelsesområdet for rygerestriktionerne er i øvrigt baseret på opregningen i folketingsbeslutningen.

Til § 1

Sigtet med bestemmelsen er at sikre, at ansatte på offentlige arbejdspladser ikke ufrivilligt udsættes for gener ved tobaksrygning. Dette gælder såvel de lokaler, hvor arbejdsfunktionerne udføres, som fælles opholdslokaler og lignende for de ansatte. Bestemmelsen omfatter således kantiner, fælles omklædningsrum, gangarealer, toiletter m.v.

Tobaksrygning er tilladt, såfremt det gennem effektive foranstaltninger sikres, at ingen af de ansatte generes af tobaksrygningen. Sådanne foranstaltninger kan f.eks. bestå i udluftningssystemer, rumopdelinger eller andre særlige bygningsmæssige forhold.

Til § 2

Bestemmelsen omfatter både eksterne møder og interne møder mellem ansatte i institutioner, møder i folketingsudvalg, kommunale udvalg, sagkyndige udvalg, som er nedsat af en offentlig myndighed etc.

Til § 3

Bestemmelsen omfatter offentlige lokaler, såsom modtagelseslokaler, ventelokaler, banegårdshaller, posthuse, ekspeditionslokaler etc.

Ved personer, der i henhold til autorisation driver selvstændig praksis inden for sundhedssektoren, forstås læger, tandlæger, fysioterapeuter og fodterapeuter m.fl.

Loven forudsætter ikke, at vedkommende myndighed m.v. eller person, der i henhold til autorisation driver selvstændig praksis inden for sundhedssektoren, skal oprette særskilte rygerum. I de tilfælde, hvor der ikke er indrettet særskilte rum for rygere, er de lokaler, der er omhandlet i denne paragraf, røgfrie.

Til § 4

Ved uddannelsesinstitutioner forstås såvel skoler som videregående uddannelsesinstitutioner.

Muligheden for at tillade tobaksrygning for personer, der ikke kan benytte særskilte rygelokaler, gælder både på hospitaler og andre institutioner.

Til § 5

Bestemmelsen omfatter persontransport med både bus, tog, fly og skib. Persontransport mellem et bestemmelsessted i Danmark og i udlandet er ikke omfattet.

Ved offentlige transportmidler i fast rutefart forstås transportmidler, der er åbne for alle, og som anvendes ved erhvervsmæssig personbefordring, der drives enten af en offentlig myndighed eller af private. Hyrevognskørsel og turistkørsel med busser er ikke omfattet af bestemmelsen.

Til § 6

Det påhviler de myndigheder, under hvis område de pågældende lokaler og transportmidler hører, at gennemføre bestemmelserne i §§ 1-5, herunder at sikre sig deres overholdelse.

Det er således ikke fundet fornødent, at overholdelsen af reglerne skal sanktioneres ved straffebestemmelser.

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, er det i den finske tobakslov fra 1977 fastsat, at overtrædelse af rygeforbud straffes med bøde. De finske myndigheder har overfor Indenrigsministeriet oplyst, at der endnu ikke har været noget tilfælde, hvor der har været gjort brug af denne bestemmelse.

Til §§ 7-10

Som nævnt i lovforslagets almindelige bemærkninger indgik indenrigsministeren i marts 1986 en aftale med Tobaksindustrien om advarselstekster

på cigaretreklamer og på cigaretpakninger.

Efter lovforslaget skal alle tobaksprodukter forsynes med advarsler. Indenrigsministeriet vil i lyset af de erfaringer der er gjort i andre lande, i samarbejde med bl.a. Sundhedsstyrelsen og Forebyggelsesrådet, udarbejde regler om symboler og advarselstekster. Der er tale om en udvidelse i forhold til aftalen mellem Indenrigsministeriet og Tobaksindustrien, idet denne aftale kun omfatter danskproducerede cigaretter. Forslaget omfatter alle tobaksprodukter, også importerede produkter. Udenlandske produkter skal forsynes med dansk advarselstekst.

De fleste tobaksprodukter indeholder mere end 4.000 forskellige stoffer. Det vil derfor ikke være muligt at nævne samtlige skadelige stoffer i advarselsteksten. Af hensyn til overskuelighed og oplysningsværdi vil det endvidere være hensigtsmæssigt, hvis advarselsteksten kun gør opmærksom på de væsentligste af de skadelige stoffer. Det drejer sig først og fremmest om indholdet af tjære (kondensat) og nikotin.

Til § 12

Lovens ikrafttræden fastsættes af indenrigsministeren efter forhandlinger med de berørte myndigheder m.v.